

Anker Lau: Som jeg allerede sagde ved første behandling af dette lovforslag, er lovforslaget om dybfrosne levnedsmidler formuleret som bemyndigelser, vist de mest udprægede bemyndigelser, dette ting nogen sinde har set. Der er ikke noget inden for lovens formål, som ministeren ikke kan bestemme, og alle de spørgsmål, der ikke er ordnede efter loven, kan altså i fremtiden ordnes ved forhandling med den højtærede minister. Der er et enkelt afsnit, hvori man nærmer sig det konkrete, men selv dette er dog gjort afhængigt af, at ministeren ikke bestemmer andet. Jeg tror altså, man kan fastslå, at en mere vidtgående bemyndigelseslov end denne har vi vist ikke haft.

Når dette lovforslag alligevel kan passere forholdsvis uændret gennem folketinget, skyldes det formentlig to forhold: for det første et almindeligt ønske hos såvel forbrugere som erhverv — med en enkelt helt naturlig undtagelse — om at udvide befolkningens adgang til køb af dybfrosne kødvarer, og for det andet, at såvel den tekniske som den erhvervsmæssige udvikling på disse områder er så ung og så ny, at man faktisk ikke har nogen virkelig erfaring, man kan bygge på, hvis man ville gøre lovgivningen mere konkret. Dette gælder såvel frostgraderne og deres virkning, de dybfrosne varers behandling undervejs fra producent til forbruger, som mærkning af varer med diverse datoer, kvalitet, vægt, eller hvad der nu har været talt om.

Af disse grunde tror jeg vi kan fastslå, at når lovforslaget nu gennemføres, er det, fordi der er enighed om at betragte denne lovgivning som et forsøg med en prøvetid, og derfor bestemmes det altså, at loven skal tages op til en ny behandling i folketingssamlingen 1968-69.

Det er også min opfattelse, at der er almindelig enighed om, at det helt afgørende ved lovens praktiseren er den bekendtgørelse, der skal udarbejdes. Den må formuleres med den største forsigtighed, tagende hensyn til det praktiske livs muligheder, visende hensyn over for de virksomheder, som hidtil har arbejdet godt og lovligt, og endelig tagende det hensyn til forbrugerne, at der ikke stilles sådanne krav, som ville kunne betyde unødigt fordyrelse af de levnedsmidler, det her drejer sig om. Mit parti

lægger derfor afgørende vægt på betænkningens sidste afsnit, hvor den højtærede minister tilsiger forhandling om denne bekendtgørelse, som vil blive udarbejdet i nært samarbejde med alle interesserede organisationer, både for forbrugerne og for erhvervene, således at unødigt fordyrelse undgås.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale det stillede ændringsforslag, ligesom jeg kan anbefale de to lovforslag til endelig vedtagelse.

Ellen Strange Petersen: Sædvanligvis er vi i min gruppe betænkelige ved lovforslag, der indeholder vidtgående bemyndigelser til ministrene, og ingen vil kunne bestride, at lovforslaget om dybfrosne levnedsmidler er en udpræget bemyndigelseslov, som også det ærede medlem hr. Anker Lau fremhævede det. Alligevel kan jeg på min gruppes vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Ændringsforslaget, som går ud på, at loven skal optages til revision i 1968-69, understreger dens karakter af en forsøgsordning, som man i de kommende år må underkaste nærmere overvejelser.

Vi har, som det også er blevet fremhævet, i udvalget hørt adskillige deputationer, og vi har også selv ret indgående drøftet dybfrosne varers holdbarhed i sammenligning med friske varer samt fordele og minusser ved datomærkning, men det lykkedes os ikke at komme til bunds i disse problemer. Der har været så mange uopklarede spørgsmål, at der faktisk til sidst kun syntes at være to udveje, enten at lade forslaget ligge til næste folketingssamling eller at vedtage det, som det forelå, som en bemyndigelseslov, men med krav om revision inden for et kortere åremål, og da vi var enige om det ønskelige i ikke at udskyde loven, måtte det altså blive den sidste udvej, der blev den foretrukne.

Som det fremgår af betænkningen, har ministeren lovet, at den ministerielle bekendtgørelse, der skal udsendes, vil blive udarbejdet i nært samarbejde med alle interesserede erhvervs- og forbrugerorganisationer, og at unødigt fordyrelse af varerne vil blive søgt undgået, samtidig med at den fornødne sundhedsmæssige kontrol gennemføres. Jeg tolker det således, at der ikke vil blive stillet større krav til butikssindret-